

Alerleste stap

n verhoal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers

Dij leste dag van feberwoari, alerleste op kantoor, was der ain van apaarde senzoatsies. Ik haar ien t begun van dij week nog n poar doagen vrij had, mien leste vekaanziedoagen opmoakt. Van waarken was zodounde nait veul kommen. Kantoorpullen oproemen, laptop en tillefoon ienlevern. En n beetje onwenneg alerleste dingen doun. Veur t lest noar t restaurant veur n kop soep en n stoetje.

En dou ienains bleek dat ik volgens Personeelszoaken dizze leste dag ook vrij haar. Vanwege mien ofschaid dus. Wanneer ik dij dag din opmoaken mos, was mien vroag. Mor doar wizzen ze bie PZ gain antwoord op. n Sigoar oet aigen deus dus. Mor ach, der ging leste tied wel meer mis ien organizoatsie. En ik vilde mie hail mild, kon der aigelk allenneg mor om laggen.

Ik haar dou netuurlek votdoalek noar hoes goan kind, mor ik haar veur snommirregs nog n lutje receptie organizeerd ien de bar van grode vergoaderzoal van ons gebaauw. n Stoande receptie mit wat drinkerij en wat ien t linkerhaandje. En absoluut gain tousproaken of aander flaauwkul. Want wat ter din zegt wordt is veuls te mooi, of nait woar. Toch wol ik mien collegoa's van aander ofdailens nog ain moal bie haand hebben. Ik haar ien mien waark veul mit ze te moaken had. En ik kon ze nait zomor vergoud rug tou draaien.

Dizze receptie mos ik traauwens haildaal zulf betoalen. t Aigelke ofschaid van mien noaste collegoa's en reloatsies zol mie loader aanboden worden deur t bedrief. Zodounde kon ik dit naargens op verhoalen. Ook mien boas was nait n beetje smui. Regel is regel. Ik kreeg wel n dikke bos blommen - en vordold ook toch nog t verplichte tousproakje. Mainsten waren der.

Ik dink dat ik ain was dij t conflict nait zöchte en dat ik zodounde oardeg goud mit mainste minsen opschaiten kon. Ie kinnen joe ofvroagen of dat altied de beste menaier van waarken is. Achterof dink ik doar sums wel ais wat aans over. Meschain haar ik wat meer mit voest op toavel hauwgen mouten. Van aander kaant, ik dink dat ik op mien menaier ook wel wat ien t zicht brocht heb.

Mor dat dut ter nou apmoal niks meer tou, t ging zoas t goan is. Aal prakkezaiern over goud, beder of minder is nou nait meer aan de orde. Joa, ik heb ien mien beleven mooie putjes doan, zeker leste joaren. Mor ik wait ook hou t mie vergoan zel, zodroa ik n zetje oet beeld bin. Netzo as dij collegoa's dij mie veur gingen. Oet t oog, oet t haart. Ik zel gain onoetwisboare iendruk achteloaten. Hoogstens meschain n iendrukje, netzo as bie dij moderne matrazzen van schoemrubber, dij n zetje ofdruk van joen liggoam, n vout of n haand, achterloaten. Mor even loader trekt weer haildaal glad en is der niks meer van te zain.

Dou ik dij oavend, noadat alles oproemd was en ik mit mien blommen en aander geefgoud tegen zeuven uur noar hoestou ging, was t mie toch hail roar tou. Veur leste moal laip ik mit Anneliese van receptie dij boudel ofsloeten mos, deur gaangen, over trappens, noar achteroetgang en doarnoa allenneg over t parkeerterraain noar mien auto tou. Ales leek zo gewoon, terwiel der toch n hail biezunder mement gebeurde. Ik zol hier nait weer kommen.

Aigelk was dit n soort van anti-mement, tegenpool van mien eerste waarkdag ien 1966, dij mie nog goud heugt. Slim onneuzel was ik dou, want ik haar bie mien sollicitoatsiegesprek - eerder - hail nait vroagd of ik mien waarkplek even zain mog. Wis ik veul... Dij alereerste maandagmörge mos ik din ook wel even stief sloeken, dou ik deur n kerel van PZ noar taikenkoamer brocht wer. Was n rommelg en hokkerge terraain, elektriciteitsfebriek ien Helpman. n Triesterge omgeven van olle kantoor- en febrieksgebauwen ien donkerrode stain en ales graauw en soeterg van kolenstof. Bonkend stommelde ik mit man van PZ veur mie aan noar

twijde verdaipen over n stoalen trap, dij houkeg laangs muren van n graauw trappenhoes noar boven slingerde. Zo kwam ik op mien eerste waarplek. t Was n bedompte, koale roemte ien licht- en donkergrieze kleuren. Vlak boven n timmerwaarkploats en n smederij. Voak mit as achtergrondgeluud n gierende cirkelzoag, n jankende vandiktebaank of t heldere beuken van veurhoamer op t aambold. t Begun van mien werksoame leven.

Op dizze leste vrijdagavond laip ik te kantoor oet, n modern gebaauw, van ale gemakken veurzain. Airco, de modernste computers op bureaus, dij ien hoogte verstelbaar binnen. Luxe bureaustoulen, ook ien ale standen te verzetten. En verder n fleureg ienrichte kovviehouk, 'Break out' hait zukswat. n Restaurant doar je zowat ales kriegen kinnen veur hoast gain geld. Reproducties van 'Ploeg'-schilderijen aan muren, n groot kunstwaark ien hal en overaal grode plandebakken. Kantoorminsens van tegenswoordeg worden ien de watten legd. Der is ien tied van mien loopboan hail wat veraanderd ien wereld, en zéker ook wat waarkomstandegheden aangait.

Mor ik kon op dij leste vrijdagavond nait aan gebaauwen, auto's en parkeerploats zain, dat dit n belangriek mement veur mie was. Der was niks versierd, gain riegen minsens mit vlaggen te swoien, gain borden mit Hulde aan onze collega of zukswat, gain gejuich, gain meziek. Ook gain toeternde auto's rondom mit knibbernde koplaampen, gain hoge gebaauwen dij heur respectvol noar mie bogen ien n leste grout. Allerdeegs gain wotterg ofschaidszunnetje. En dat wol ik ook ja nait, gain gedounde... En toch was t veur mie n roar idee dat ik hier de tent mit stille trom verloaten ging, terwiel omgeven der gewoon netzo oetzaag as aans. Ales was haildaal normaal. Ik zol aankom maandag zo weer begunnen kinnen.

t Was al hoast duuster en ongewoon stilleg ien boeten, t miggelde n beetje. Parkeerterraain was hoast haildaal leeg. Elkenain was al noar hoestou, op n enkele oetslover noa, doar t licht op koamer nog braandde. Halfweg parkeerploats bleef ik even stoan en keek om mie tou. Ik zol thoes nog vergoud aan mien nije vrijhaid wennen mouten, mor dit was toch ook hail onwenneg. Noa farreg joar aarbaiden zomor tou kantoor oetstappen mit n allerleste stap, ain van belangriekste stappen oet mien leven.